

הטלוויזיה כמוזן

בימים לווהטים, שבהם מתנגב לו מוג האוויר העמודם הראשונים בעיתונים והאש מתעורר ומתמלא בארבעים מעלות של חום לח — יש להודות במיוחד לעויר כי מהדורת מבט של יום ד' (24/8), שלא איבד את מינוף השפה השחורה לצפנים צעל אורח המסוג הישן מנוכח הלומות של חורף קסום. אפשר היה לכבות לרגע את המוזן, לכוון את הפנים ישר לטל ווייה ולספוג ממברוח קריר מן העויר הממורי של חיים בין שליוה את המנוח השלג בחרמון הברושלים, את הגשמים ואת הים הסוער — כל בקע עמפסטרית שטיפסו, לשאים שלא יחממו.

ומי שעוד לא מאמין ואלטלוויזיה בארץ האתא יש כוח בלתי רגיל ליצור עובדות חחשות — עובדה: ביום ה' בערב שטר החום — יום לפני המועד שהבטיח החוזה הטלוויזיה שברה אותו, בכך אין ספק.

העין האישית

והמבט הציבורי

סרטים דוקומנטאריים בהפקה מקורית הם עדיין תוליה חלשה בתוכניות הטל וויזיה הישראלית. כאשר עושים כאלה, היריה בדרך כלל מרוחקים לונב ההד ושות (במבט שני), או צמודים לבעייה הבר רתית כלשהי בעלת "היבטאקטואלירלי וואנטי" (כגון סרטי תעודה או הסירטונים המשובלים בשעה השלישית).

רון בן ישי, שביים והפיק את הטריי לוגיה על גרמניה שהסרט תראשון מתוכה הוקרן ביום ה' האחרון (תעודה) — הנט הכלכלי של גרמניה (החדשה), לא נרת משבירת דעות קדומות ולפסים ישנים. הוא העדיף שלא ללכת על בטוח, השקיע כנראה עבודת גמלים יסודית של מחק ואיסוף הומר, והתוצאות מדברות בשם עצמן.

הסרט מגיע אל הצופה דרך נקודת המבט האישית מאד של יוצרו, מי שהיה זר בגרמניה, אך זר הודיע להבט ולהקשיב וגם לשאל את השאלות הנכונות, וכזר —

שרון בן-ישי, הדברים התגלו מעצמו

עומד תמיד מן הצד, מבקר ללא הרף, ומה גם זר יהודי ישראלי שבעבור מדבר כזה גרמני בשני קולות לפחות, האחד בין זמננו והאחר — בין זמנים ושואהבים לשי כוח.

רון בן ישי אינו חושש לשלב את הגיי גיו ואף את סיוטיו בתוך התמונות, ובכך הופך את הצופים שותפים בחוויית הגילוי החישובי שלו את גרמניה. יותר מעשר דקות הלפו כסרם הגיע הסרט לראיון הראשון שלו. הפתיחה דיברה ובשפתו של קולנוע אישי, קולנועי מאד, ודברי ההסבר הצנועים והאינטימליטיים שליוו את התמונות הנתבלטו את העריכה המעניינת והר ירכו את הצופה במעקב אחר לצף האסר צינעיות שסללו התמונות.

סנסציוני שהפך למוקד של דיון ציבורי פוליטי ונסתיים בנימונים של המגנים. **סכנה אורבת מבפנים.** סיפור ממש פטה של שורת המתנדבים, היה מישדר רדיו (בעריכת דוד הרגלית) שעסק ב" מישפטה המפורסם של שורת המתנדבים מול מי שהיה או סגן מפכ"ל המישטרה, עמוס בן גוריון. (רשת ב' / 27/8). 19 שנים עברו מאז פסק בית הדין המחוזי לטחנת אקסולית בצורה מרגיזה. מרגיזה — משום שזאמציה, הנאיביים אולי, של שר

תובע בן גוריון * חומר נפץ דרמאטי

רתי המנדבים להילחם בשחיתות במדינה של שנות החמישים — ונסלחו, נקטעו, הושמו ללעג ולקלס, והתעלמות מאתם דברים שעלים התריעה השורה או — נותנת את פרותיה בימים אלה ממש. לא ברור אם הוימו של פרשיות המיש טרה האחרות ומועד השידור בשבת האחרונה היה מתוכנן ומכוון — אך הוא היה מוצלח ביותר. המישדר היה מלא חומר נפץ דרמאטי, ונראה כי אף אחד מן הצדדים לא מחק ולא מחל. העורר אמנם לא הצביע בעימות ישיר זה מול זה (ומעניין היה כיצד היו נשמעים אילו כן עשה זאת), אלא שיגם כך בלטי הסתי רות בין הגיולסאות והבדלי העמדות שבין אליקים העזני, ד"ר חגן רפפורט וח"כ מיכאל כספי ומפכ"ל המישטרה לשעבר יחזקאל סהר — מן הצד האחר.

אנשי השורה שדיברו כאן הדגישו כי קמו כתנועה איריאליסטית, לא-פוליטית, שמטרתה הראשונה הייתה לסייע בקליטת עלייה ובהדרגה נרתמו לרדיפה אחר שחיתות ואותות של ריקבון במימסד.

באותם הימים אהבו את זה עוד פחות מאשר בימינו ואיימו עליהם שירדפו או — אם לא יפסיקו, הם, הדון-קישור טים של שנות החמישים, לא הפסיקו. בימים שבהם העיתונות כולה עמדה לצד המימסד כדבר מוכן מאליה, אפילו עיתון הארץ שידוע היום בגישתו הלהטמת יצא או כנגד שורת המתנדבים (בסידרת מאמר רים חוקפנית של שבת), בימים שבהם רק העולם הזה עמד לצידם וכנגדו מומן מכספי המדינה ושבועון קיקוני בשם רימן — העזה השורה לפרסם חזרת שנקראה: "סכנה אורבת מבפנים". הימים היו ימי 1958 ודיברי ביקורת על קצין גבה במישטרה ועל פרשיותיו לא יכלו לעבור בשקט.

כך החלה פרשת המישפט של עמוס בן גוריון נגד שורת המתנדבים. תוכנית הרדיו הביאה מעט התרשמיות ושל מעט אנשים בקשר להשתלשלות המישפט, אך המנט הזה הספיק כדי לצייר תמונה שלמה למדי ונרגשת מאד.

בימים אלה, כששוב נלחמים דון-קישור טים למען המוסר והצדק מבלי שאפשר יהיה לדעת בבירור אם אמינות מילחמתם או מליפתם, אולי כדאי לזכור כי זו תכר נתם של דון-קישוטים — שתמיד ייראו מווייפים בעיני זולתם, אותם שאינם נל חמים, שהיה רק דון-קישוטים מעזים לצאת למלחמה אפילו אין ארייבהים אלא טח נותרוה, ומלחמתם זו נחוצה, בימים ש שחנות הצדק שחנות סליכ לאט, הלא לכן כותבים עליהם שירים, וסיפורים וער שים עליהם תוכניות ברדיו.

הראיונות, הם לא היו מעטים, ששולבו בסרט, לא פגמו ברצף שלו ובעיקרם צולמו באתריהם הטרשהות לא-סינטיים, כי גון ראיונות עם הפרועלים ושולמו בבית החרושת של ראיונות ופליג לעניינים אחרים, שנערכו במיסבאות מקומית, שם פתחה ה בירה את סגור ליכס ושל השותים גילתה את החרדה מפני הריקנות המקנת בליכס של אלה שיש להם כמעט הכל.

המיפגש בין נקודת המבט האישית של רון בן ישי, לנקודת המבט האישית של גרמנים רבים שפגש בדרכו הצטרפו ל תעודה על-אישית מרתקת על גרמניה החדשה, במסגרת לשני הסרטים הבאים.

טחנות הרוח

טחנות את הצדק

היום, כשאמרים בפרהסיה דברים בגי נות המישטרה, זה כבר נשמע שיגרת, כמעט משעמם, שום דבר שייאמר כנגד המישטרה כבר לא יוכל כנראה לזועזע, מפכ"ל המישטרה חיים תבורי, התייצב להגן עליה מפני התקפה מפוזרת של רם עברון ודן סממה (מוקד יום ד' / 24/8), הגנתו לא נשמעה משכנעת במיוחד, למי רות גישתו האלגנטית והנאמפת, ולמ רות שטיחב להגיב על חלק מן השאלות בטענה שאינו מכיר את העובדות אף שהן פורסמו כבר בעיתונים, גם התקפה לא הטיגה את יעה, שפט משום שהיו יותר מדי יעדים: החל בשיטות העבודה של המישטרה המוכרות את ימי התורכים, עבור למחללים בפרשיות הפסע המאורגן וכלה באינטרס שביבי פרשיות שהעונות מלאה בהם.

פעם יכולה היתה כל אחת מן השאלות וששואלו כאלו לזעזע את אמונתו של האזרח התמים בכוחן של טחנות הסדר, החוק והצדק במדינה.

פעם היה הכל אחרת.

היו זמנים, כאשר פירסום דברים בגנותו של קצין מישטרה בכיר, העמיד את כל המדינה על הרגליים, גרר מיספטידיבה

שידור

לקראת שידור

הבנקאים במקום קלאודים

קלאודים אף הוא הצטרף סוף-סוף אל ממלכת המתים, וחטכו האירוני, החכם ר המעוות יחסר לרבים מן הצופים בערבי השבת, הסירה הנכר במקום אני קלאוד יוס נשמעת האבקאית מאד, סידרתית מאד, הרחבה של סדרות צנועות יותר (כאלה של ימות החול) מבחינת הליקף ה תקציבים, כמות שמות השחקנים ואתרי צילום, הכל בסיגנון הוליוודי ישן ובטוח, במרכז העלילה עומדים שני מנהלי עסקים המתנגשים זה בזה במאבק כוחות מר על נשיאת באימפרית בנקאות גדולה העומדת לפני סכנת התמוטטות. שני ה גדולים הם קירק דוגלאס (בתפקידו של אלכס ונדורוט) וכריסופר פלאמר (ב בחייהם הפרטיים משפיעות על היריבות שביניהם ומאפשרות לשלב בסרט גם את דמויות הנשים (טון פלאנרי בתפקיד מארי גו, אהובתו של אלכס, אן באקסטר בתפקיד אחת מנהלות הבנק, ועוד שחקניות ותחקות כג'ואן קולינס, ג'ין פיטרס, מא ריסה פאבן ועוד).

הפרק הראשון יסודר בלילה השבת ה קרוב, 2.9, בשעה 21.20.

שני בלשים במקום אחד

אלא שבוה עוד לא גמרו לשנות את דפוסייה הצפייה של ערב שבת, גם סרפיקו הלך לו לדרכו ובמקומו באה סידרת מתח חדשה: הבולשת חוקרת, המיסגרת נשמעת מזכרת להפליא, משתנים רק המקומות וה שמות, הפעם זה בלונדון, והגיבורים מש תיכיים לתוליה הניידת של משרת לוגי הון, יחידת עילית שלוחמת בכל הדברים האיומים והנוראים שיחידת עילית אמורה להילחם בהם.

הגיבורים הטובים של הסידרה הם הר בלש ג'ק ריגן (שחקן ג'ון תאי) ושותפו הסמל ג'ורג' קארטר. ריגן הוא אביטיפוס של שטר שכמתו ניתן למצוא בכל סירטי המישטרה בתפקיד ראשי או מישני: הר מיקצונן המשלב, שטר של 24 שעות ביממה, אשר מסירותו לתפקיד כבר עלתה לו בהרס גישואיו ומרוב מרירות, כנראה הוא נעשה קטוח ומשתמש בשיטות בלתי קונבנציונאליות המביאות אותו לידי הת נגישות עם מנגנון המישטרה. קארטר מו סיף תבלין בריטי מיוחד — הוא קוקני שטיפס, שיכול היה למצוא עצמו בלתי מן הצד האחר של המיטרס, אילמלא הוח דרה לתוכו תודעת השרות הציבורי על ידי מורה מסור בבית הספר.

הפרק הראשון, יוקרן ביום ו' / 2.9 בשעה 22.50.

פעמים כשבוט - למישפטה

בגליצה"ל מציעים סוף-סוף את התחליף העדכני למשפחת שימחון הזכורה לטוב של שנות השישים הראשונות. ביום ה' (1.9 בשעה 16.50) פותחים בגליצה"ל ב שידור סידרה משפחתית (שם זמני), ה סידרה מציגה אל נככי משפחה ישראלית טיפוסית ובה אבא, חיים מלצר, בעל בית דפוס קטן, אשתו יפה — אחות מוסמכת, ושלשת בנותיהם: הריצה, מורה בת 29, שולה — גרפיקאית בת 25 והבית — תלמידת תיכון, הסידרה תובא פעמים בשבוע, בימים שני וחמישי ותשתדל להיות אקטואלית ככל האפשר — מעין אסקלריה מיידית למציאות הישראלית.

משתתפים בסידרה: אברהם מור, דבורה קידר, אסתר גרינברג ומיקי מרין. כחיי בים: הילל מיטלפונקט ומרים קיני. מביים מים: תום לוי ואפרים סטן, ומפיקים: מיכאל הנדלוצק ודוני ענבר, בהצלחה ל יוצאים למיבצע תארוך.

גילויים מאחורי הכתב

עוד בגליצה"ל: הפעם גילויים החוש פים גם את סודותיו החסויים של העולם הזה: מתי דמותו של האיש המתלהמ מאח רי כתיבה של אורי אבנרי? הגרפולוגית חנה קורן מתמודדת הפעם עם כתביהוד של עורך השבועון, שטוען כי גילויה הפתיעו גם אותו, עם יחודה ברקן ועם שאלו ביבר, מוחה: מני פאר, עורכת: ציפי גוֹרְגוֹס, וכל זה בתרגיל בחמש אצי בעות שישודר ביום ו' / 2.9 בשעה 17.05, בגליצה"ל.